

Det er i nat en vågenat
I Boya did
Der komme så mange til dansen brat
Og nu lyster mig i dans at går
For Erik hin unge.

Stolt Signelille spurgte sin moder brat:
"Må jeg gå at våge i nat?"

"Hvad vil du til vågestue gøre,
du haver dig hverken søstre eller brødre."

"Og hverken broder eller søstermand;
til vågestuen du ej komme kan."

Så længe bad den jomfru fin,
Til hun fik lov af moder sin.

"Du gak, du gak nu, datter min;
til vågestue gik aldrig moder din."

"Der kommer kongen og alle hans mænd;
lyder du mit råd, da blive du hjemme."

"Der kommer dronningen med sine mø'er alle,
min moder lover mig med dennem at tale."

Hun gik sig gennem lunde,
Så monne hun til vågestue stunde.

Der hun kom over grønne eng,
Da var dronningen gangen til senge.

Der hun kom til borgeled,
Bederdans der gik derved.

Der dansed alle de kongens mænd,
Selv træder kongen i dans for dem.

Kongen rækker sin hånd fra sig:
"Vil I, skøn jomfru, danse med mig?"

"Jeg er gangen over dale
med danskerdronningen at tale."

"I danser med os en liden tid,
så kommer dronningen til os hid."
Frem gik Signelille smal som vånd,
Hun går i dansen ved kongens hånd.

"Hør, Signelille, hvad jeg siger dig,
en elskovensviser du kvæde for mig."

"En elskovensviser jeg aldrig nam,
jeg kvæder en anden, som jeg bedst kan."

Stolt Signe begyndte, en vise hun kvad;
Det hørte dronningen, i loftet sad.

Det meldte dronningen, i loftet lå:
"Hvem af mine jomfruer kvæder så?"

"Hvilken af mine jomfruer danser så længe?
Hvi fulgte de mig ikke alle til senge?"

Det svared den svend i kjortelen rød:
"Det er ingen af Eders møer."

"Det er ingen af Eders møer:
det er stolt Signelille under ø."

"I tage mig hid skarlagens små,
den jomfru jeg nu skue må."

Der hun kom til borgeled,
Bederdans der gik derved.

Tøsser dansed de den dans omkring,
Og dronningen stod og så den ring.

Det sagde dronningen være stor vånde,
At Signelille dansed ved kongens hånd.

Sophie taler til tjenestekvind':
"Du hent mig ind et horn med vin."

"Hent du mig et horn af guld,
lad det være af vinen fuld."

Kongen han rakte hånd fra sig:
"Vil I, Sophie, danse hos mig?"

"Ikke der jeg danse vil,
førend stolt Signelille drikker mig til."

Hun holdt for munden, og hun drak;
Uskyldige hjerte i brystet sprak.

Længe stod kongen, han så derpå,
Jomfruen for hans fødder lå.

"Ret aldrig så jeg en vænere mø,
der så uskyldig måtte dø."

For hende græd møer og gode kvinder;
De bare hendes lig i kirken ind.

Havde hun lydt sin moders råd
I Boya did
Det havde hende ikke så ilde gået.
Og nu lyster mig i dans at gå
For Erik hin unge.